

Frigångarna – ny populär klubb

Pensionärernas

härliga hundliv

Ulf Gustavson orkade inte tävla längre med jycken men han ville ut i skog och mark och träffa andra. Därför startade han Frigångarna för glada pensionärer och lika glada hundar.

TEXT & FOTO BERIT STRIDH

Frihet och lösa hundar är nyckelord för Frigångarna, som tidigare hette Pensionär med hund. Varje tisdag träffas alla som vill och kan.

– En tisdag i månaden går vi på långpromenad, som i dag, säger Ulf Gustavson, pappa till Frigångarna,

De andra tisdagarna har han schemalagt i början av terminen, med intressanta föreläsare av allehanda slag och gemensam fikastund, men träffarna inleds med fri lek för hundarna.

– Alltihop började med att min fru skulle få en pudel när hon fyllde 60 år. Vi har alltid haft pudlar och nu kom lilla svarta Flisan till oss. Min dotter Maria köpte en brun kullsystem till Flisan, men hon trivdes inte i kenneln bland Marias isländska fårhundar, utan flyttade till oss, säger Ulf Gustavson.

Familjens pudlar har tävlat aktivt inom lydnad och agility, men Ulf kände allt mer att tävling inte är hans grej.

– Jag läste om pensionärer i Varberg som träffades regelbundet och så tänkte jag till. Jag var medlem i Stenungsunds Brukshundsklubb då, men de var inte intresserade, säger Ulf Gustavson.

I stället fick han napp på Tjörns Brukshundsklubb, där dottern var medlem.

– Dit var vi välkomna och den sista veckan i augusti 2004 drog vi i gång.

ULF GUSTAVSON HAR EN STARK MOTOR och driver igenom det han föresatt sig. Han gjorde ett program för hösten, med lockande föreläsare, och knöt till sig viktiga nyckelpersoner som sköter bakning och kaffekokning och letar upp lämpliga vandringssturer.

Han raggade sponsorer och fick med sig lokal-tidningarna som skrev och antalet medlemmar steg snabbt från ett tiotal till nu inskrivna 60.

– Medlemmarna ska kunna komma när de vill utan bundenhet, säger Ulf Gustavson.

Alltså har man ingen medlemsavgift. I stället betalar deltagarna för varje träff. En tia till lokalhyra och en tia till fikat.

I SAMLAD TRUPP. Frigångarnas pappa, Ulf Gustavson, anför sin grupp i den 74:e utflykten sedan starten.

FULL KOLL. Gerda håller strikt uppsikt över sina hundkompisar. Vad föreläsaren säger är det människornas sak att hålla reda på.

BADGLAD. Flattiken Ronja längst bort i bild får ett särskilt blänk i ögonen när hon närmar sig vatten. Hon kastar sig glatt i varje damm, dike och sumphåla och lockar givetvis med sig alla de andra.

FORTS

Alla nya deltagare får presentera sig och sin hund och får en liten välkomstprensent.

– Och jag fångar ständigt upp nya idéer om intressanta personer till våra träffar. Vi har haft besök av veterinärer, polisen, Securitas, Göteborgs hundungdom och många fler, säger Ulf Gustavson.

Begränsningarna är få och deltagarna visar verkligen sin uppskattning.

– Vi har skitroligt, det är min belöning, säger Ulf Gustavson. ■

Vill du också bli en frigångare?

■ FRIGÅNGARNA

bildades i augusti 2004 av Ulf Gustavson. De träffas varje tisdag mellan 9.30 och 12.

De är öppna för alla i Stenungsund, Tjörn och Orust.

Den som vill starta en egen grupp i stil med Frigångarna är välkommen att kontakta Ulf Gustavson på e-postadress: ulf.gustavson@tele2.

ELDSJÄL. Ulf Gustavson, initiativtagare och eldsjäl.

UMGÅS UTAN ATT SLÄSS. Inger Lindberg med Ronja, en flatcoated retriever på 14 månader.

”Roligaste dagen på hela veckan”

■ – **FRIGÅNGARNA BETYDER JÄTTEMYCKET** för oss. Hundarna lär sig umgåsa utan att slåss och alla som är med har samma intresse.

– Detta är den roligaste dagen på hela veckan, säger Inger Lindberg.

Ronja är Inger Lindbergs fjärde hund. Föregångarna har varit springer spaniel, collie och bearded collie.

– Vi valde flat efter att ha pratat med ägare till rasen. Det är en mycket aktiv ras men det är bra, för då kommer ju vi ut också, säger hon.

LÄNGTAR! Lena Abrahamsson och Bosson, 4 år, blandras (cocker spaniel och tibetansk spaniel).

”För mig är träffarna heliga”

■ – **JAG ÄR 58 ÅR OCH JAG HAR EN** arbetsskada som gör att jag inte kan arbeta. Jag har varit med i den här gruppen sedan starten, och den betyder social gemenskap för mig och min hund. Vi har bara missat ett par gånger, säger Lena Abrahamsson.

Bosson och hans matte gick valpkurs men kom snart på att den formen inte passade dem.

– Från början var vi åtta-tio stycken som träffades. Nu är det många fler. Alla vi hundägare tycker att detta är underbart. Vi längtar hit, säger Lena Abrahamsson.

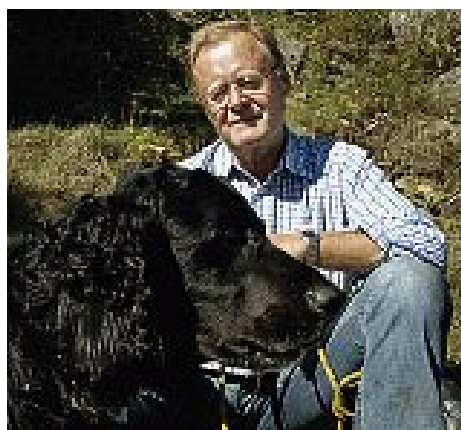
GOTT MED PIZZA! Ann Backsell med Samba, 8 år, en welsh corgi pembroke.

”Det är lycka för mig och Samba”

■ – **DETTA ÄR LYCKA.** På tisdag morgon säger jag att vi ska på kurs och då svansar Samba efter mig tills vi åker, säger Ann Backsell.

Begreppet kurs hänger kvar i Sambas huvud och förknippas med något roligt sedan de kurser hon gick i sin ungdom. Men numera finns det andra saker som smäller högre. Till exempel att flirta med en jack russell bland deltagarna eller ta sig ett uppfriskande dopp i dammen vid raststället. På bilden har hon helt fokuserat på vandringskompisen Helena Alander och hennes pizza och tigger med corgins hela mörkögda charm.

– Samba är vår femte welsh corgi. Jag har varit corgin trogen sedan jag fick en i tioårspresent 1953, säger Ann Backsell.

LUGN OCH FIN. Per Jonsson med Albin, 11 år, en korsning mellan labrador och springer spaniel.

”Vi önskar att vi hade varit med längre”

■ – **VI HAR VARIT MED I FRIGÅNGARNA** i ett år. Det var Lindbergs som berättade om gruppen och vi önskar att vi varit med längre, säger Per Jonsson.

Albin har blivit en annan hund sedan han kom med i Frigångarna förklarar husse.

– Första gången var det lite tjafs med några av de andra hannarna, men inte värre än att de kunde reda ut det själva. Albin har blivit mycket lugnare och bättre hemma också sedan vi började här.

Albin har delad vårdnad om två familjer. Fyra dagar bor han hos Per Jonsson och hans hustru, resten av veckan bor han hos Jonssons dotter och hennes familj.

– Det är de som äger honom och vi lånar honom. Detta är en bra lösning för oss allihop, säger Per.

FJÄSKAR OCH FJÄDRAR SIG. Beatrice Bergstedt med Emil, 2,5 år, av rasen stabyhoun.

”Emil har levt upp som buspojke”

■ – **EMIL HAR VARIT JOBBIG**, men jag tycker att han har lärt sig mycket. Här, med Frigångarna, får han träffa andra hundar och lära sig hundspråk och han får vara lös, säger Beatrice Bergstedt.

Emil har levt upp till sin namnes rykte som buspojke under sina första år. Och bland dagens alla hundkompisar rör han sig med höguret huvud och svansen i topp. Men han bråkar inte utan fjäskar och gör sig vacker, inte minst för flattiken Ronja.

Redan vid 9 veckors ålder var Emil en dominant liten hund och matte har fått jobba hårt för att förtjäna hans uppmärksamhet.

– Jag har gått på kurser med honom och han blir allt bättre mot mig, säger Beatrice Bergstedt och klappar om sin busiga hund.

